

[Bernhard Baunsgaard.]

man gerne ville opnå, men som sagt kan vi se på det i udvalget.

Ebba Strange (SF):

Det foreliggende lovforslag har to dele. Jeg skal først hæfte mig ved den ene del, som vi fra socialistisk folkeparti er positive over for. Det er noget, som jeg egentlig mest betragter som en ajourføring i forbindelse med anden lovgivning, bl. a. lov om social bistand, og vi kan derfor tilslutte os forslaget, der går ud på at ophæve forsørger- og bidragspligten som forudsætning for, at børnebidrag kan fratrækkes. Vi er helt enig med skatteministeren i, at 18 års alderen bør opretholdes, fordi det er dertil, der foreligger en faktisk forsørgerpligt. Vi mener stadig, det er den, der må være udgangspunkt for, hvorvidt bidrag kan fratrækkes; ellers betragter vi det ikke mere som bidrag, men som gaver.

Derimod er vi væsentligt mere skeptiske over for den anden del af forslaget. Jeg vil da godt spørge skatteministeren, om han ved, hvad det er, der har fået justitsministeren til at komme med dette forslag, om det kun er sådan noget med at lette overøvrigheden for det besværlige, det er at sætte nogle stempler i nogle papirer en gang imellem. Mig bekendt ligger der ikke noget forslag om ændring af ægteskabslovgivningen sådan lige om hjørnet, og det havde vel været naturligt at tage problemet op i den forbindelse. Vi er som sagt meget skeptiske over for det som selvstændigt skatteforslag.

Skatteministeren nævner som et eksempel på, hvor denne regel anvendes, at den ene ægtefælle studerer i udlandet og den anden ægtefælle tjener penge herhjemme og sender nogle til vedkommende, og det lyder da rart og godt. Men der kunne jo også forekomme det tilfælde, at den ene ægtefælle bor på Fyn, mens den anden driver virksomhed i Horsens, og at det så er praktisk at sende nogle penge fra det ene sted til det andet, hvis det kan lette skattebyrden.

Så skriver skatteministeren i bemærkningerne, at det er op til ligningsmyndighederne at kontrollere, om der nu er tale om lovlige overførsler af penge, og om der er tale om faktisk uoverensstemmelse. Jeg ved ikke rigtig, det kunne da godt være, man kunne få sig selv til at skrive under på, at der er tale om uoverensstemmelse, for man er jo ikke lige gode venner altid, og der kunne altså være noget økonomisk

praktisk i at skrive under på en uoverensstemmelse nu. Jeg mener egentlig, at vi har separationsbestemmelserne, vi har skilsmissebestemmelserne. Dem ønsker vi ikke at ændre på, men vi vil i hvert fald meget gerne have nogle oplysninger frem i udvalget, inden vi tilslutter os. Jeg kan på forhånd sige, at vi er meget skeptiske over for denne del af det foreliggende forslag.

Stetter (KF):

Ifølge lovforslaget kan ægtefæller selv fastsætte størrelsen af underholdsbidrag ved en faktisk adskillelse, det vil sige en adskillelse uden separation eller skilsmisse. De pågældende kan med andre ord dermed selv afgøre fordelingen af indkomsten mellem parterne, som det skattemæssigt betaler sig bedst. Fordelingen beror alene på parternes aftale.

Det er særdeles overraskende, at ministeren for skatter og afgifter foreslår denne frie adgang til for nogle ganske enkelte personer at kunne disponere frit. Det er også for' avsende på baggrund af, at ministeren afviste, at ægtefæller, der ikke lever adskilt, skulle kunne fordele formuen og formueafkastet mellem sig. Jeg henviser til debatten ved første behandling af ministerens lovforslag vedrørende ægtefællers skattemæssige ligestilling. Under den debat var ministeren bange for misbrug af en fordelingsret, men her er ingen betænkeligheder.

Vi vil se nærmere på dette utraditionelle forslag i udvalget, for det falder jo helt uden for ministerens sædvanlige skattefilosofi. Vi må afvente en nærmere forklaring på dette forslag.

Må jeg slutte med at spørge ministeren: hvordan forestiller man sig at skattemyndighederne kan kontrollere, at den faktiske adskillelse skyldes en uoverensstemmelse?

Aksel Knudsen (KrF):

Jeg skal også for dette lovforslags vedkommende på vor ordførers, hr. Arne Bjerregaards, vegne sige, at kristeligt folkeparti ikke kan gå ind for dette forslag. Vi er bange for, at denne lovgivning øger interessen for faktisk adskillelse, uden at der i realiteten er tale om en faktisk adskillelse. Vi mener også, at forslaget kan bruges til at få en skattebegunstigelse igennem, hvis man et år har en ekstra høj indtægt. Da det derfor i princippet er imod vores familiepolitik, kan vi ikke gå ind for dette forslag.